

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.301/2016/5.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke
. Török Judit előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Szentmártony Kristóf ügyvéd

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

Az I.rendű alperes jogi képviselője: Kovács Ügyvédi Iroda

A II. rendű alperes jogi képviselője: Partos és Noblet Ügyvédi Iroda

A per tárgya: választottbíróvási ítélet érvénytelenítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Törvényszék 10.G.40.146/2015/15. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak felhívásra fizessen meg 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket, valamint az I. rendű alperesnek 15 napon belül 381.000 (háromszáznyolcvanegyezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából jelentős tényállás szerint a jelen per felperesének jogelődje - a jelen per II. rendű alperese - mint vállalkozó és a jelen per I. rendű alperese, mint megrendelő között 2006. május 5-én vállalkozási szerződés jött létre. A szerződésből eredő jogviták elbírálására a felek kikötötték a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett

szervezett Választottbíróóság (a továbbiakban: Választottbíróóság) eljárását.

- [2] A jelen per II. rendű alperese mint választottbíróósági felperes, 2013. április 30-án keresetet terjesztett elő a Választottbíróóságnál jelen per I. rendű alperesével mint választottbíróósági alperessel szemben. Keresetében annak megállapítását kérte, hogy a 2006. május 5. napján létrejött szerződés alapján ő jogosult és köteles a javítási munkálatok elvégzésére. Kérte a választottbíróósági alperes kötelezését annak túrására, hogy ő végezze el a még fennálló garanciális javítási munkálatokat. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a választottbíróósági alperes jogellenesen hívott le bankgaranciát, ezért kérte a kötelezését 746.654,15 € összegű kártérítés, ennek 2013. február 26-a és a bankgarancia összegének tényleges visszatérítése közötti időszakra járó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata, valamint a választottbíróósági eljárási költség megfizetésére.
- [3] A választottbíróósági eljárás során a választottbíróósági felperes a 2014. május 28-án benyújtott beadványában kifogásolta, hogy a választottbíróósági alperes a garanciálisként megjelölt hibákat a szerződésükben nem szereplő vállalkozóval javíttatta ki. A garanciális hibák körével kapcsolatban a választottbíróósági alperes által megbízott mérnök nyilatkozatára, a hibák mikénti minősítésére észrevételt terjesztett elő. Ezen túlmenően nyilatkozatot tett a választottbíróósági alperes és közte 2013. március 8-án Debrecenben lezajlott megbeszélés tartalmára vonatkozóan.
- [4] 2015. február 16-án a választottbíróósági felperes - a jelen per II. rendű alperese - mint engedményező és a jelen per felperese mint engedményes között megállapodás jött létre, melyben a választottbíróósági eljárás felperese a jelen per felperesére átruházta a Választottbíróóság előtti eljárás tárgyául szolgáló követelését 56.340 € megfizetése ellenében. A megállapodás 2. pontjában a szerződő felek hivatkoztak a Választottbíróóság Eljárási Szabályzatának (a továbbiakban: Vbesz.) 30. §-ában foglalt rendelkezésre, továbbá kitértek arra is, hogy az engedményező a szerződés megkötésével összefüggésben az engedményest - a jelen per felperesét - ellátta a követelés érvényesítéséhez szükséges tájékoztatással és átadja részére a birtokában lévő, a követelés fennállását bizonyító okiratokat, valamint a peres eljárás iratait.
- [5] Az engedményező és engedményes 2015. február 24-én a Választottbíróósághoz bejelentették a jogutódlás megtörténtét, az engedményes bejelentette a perbelépési szándékát, az engedményező pedig nyilatkozott a perbelépéshez történő hozzájárulásáról, valamint kérte a választottbíróósági eljárásból történő elbocsátását.
- [6] A Választottbíróóság 2015. március 23. napján tartott tárgyalásán elutasította az engedményezőnek - jelen per II. rendű alperesének - a perből való elbocsátása iránti kérelmét. Ennek indokaként azt

jelölte meg, hogy a választottbíróági alperes nem járult hozzá a választottbíróági felperes perből történő elbocsátásához. Ezért megállapította, hogy a választottbíróági eljárásban a jelen per felperese II. rendű választottbíróági felperesként jár el.

- [7] E tárgyaláson a Választottbíróóság végzést hozott, amelyben közölte, lehetőséget biztosít a II. rendű választottbíróági felperesnek arra, hogy jogi álláspontjáról beadványt terjesszen elő. Felhívta a választottbíróági alperest, hogy a II. rendű választottbíróági felperes beadványának kézhezvételét követő 15 napon belül nyújtson be válasziratot. Tájékoztatta továbbá a feleket arról, hogy az eljárás további menetéről az említett beadványok beérkezését követően hivatalból dönt. Felhívta a felek figyelmét arra, hogy ez magában foglalja azt a lehetőséget is, hogy további folytatólagos tárgyalás kitűzése nélkül a bizonyítási eljárás lezárására és a tárgyalás berekesztésére kerül sor.
- [8] A Választottbíróóság felhívását követően a jelen per felperese a Választottbíróósághoz 2015. április 21. napján benyújtott beadványában kifejtette az álláspontját a választottbíróági alperes részéről megjelölt hibák minősítésével, a jótállási, illetőleg szavatossági körbe tartozásával kapcsolatban, valamint az alperes részéről előterjesztett beszámítási kifogás összegezési körében, majd a 2015. május 28. napján benyújtott beadványában nyilatkozatot tett a 2013. március 8-án Debrecenben tartott megbeszélés tartalmával kapcsolatban.
- [9] A választottbíróági alperes a Választottbíróósághoz 2015. június 8-án benyújtott beadványában szintén nyilatkozatot tett a hibásként megjelölt részek minősítése, valamint a 2013. március 8-án Debrecenben lezajlott megbeszélés tekintetében.
- [10] Ezt követően a választottbíróági II. rendű felperes 2015. augusztus 5. napján a Választottbíróóságnál előterjesztett beadványában további nyilatkozatot terjesztett elő az elvégzett javítási munkák forgalmi adó tartalmával kapcsolatban.
- [11] A Választottbíróóság 2015. szeptember 25. napján ítéletet hozott, amelyben kötelezte a választottbíróági alperest, hogy 30 napon belül fizessen meg a II. rendű választottbíróági felperesnek (jelen per felperesének) 15.970,85 € összegű kamatkövetelést, valamint ezen összegnek 2013. október 22. napjától a kifizetésig járó, az rPtk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a válasziratotottbíróági felpereseket, hogy fizessenek meg a választottbíróági alperesnek 4.200.000 Ft + ÁFA összegű ügyvédi munkadíjat, ezen túlmenően rendelkezett a választottbíróági díj megfizetéséről. Az ítélet kézbesítése a II. rendű választottbíróági felperes részére 2015. szeptember 29-én történt meg.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [12] A II. rendű választottbíróági felperes - jelen per felperese (a

továbbiakban: felperes) - 2015. október 15-én terjesztett elő keresetet a választottbírószági alperes székhelye szerint illetékes törvényszéknél, amelyben kérte a Választottbírószágot ítéletének érvénytelenítését. Keresetének jogalapjaként a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 55. § (1) bekezdésének c) és e) pontjaiban foglalt érvénytelenítési okokat jelölte meg. Állította a Vbt. 27. §-ának, illetve a Vbesz. 17. § (2) és 34. § (1) bekezdésének megsértését is. Keresetének ténybeli alapjaként előadta, hogy a választottbírószági eljárás során II. rendű választottbírószági felperesként szóban nem fejthette ki az álláspontját, mivel a perbelépését engedélyező határozat meghozatala után tárgyalásra már nem került sor. Nem kapott tájékoztatást a bizonyításra szoruló tényekről sem.

- [13] A felperes a 2016. február 11. napján tartott bírószági tárgyaláson hivatkozott arra, a Választottbírószágot szóbeli meghallgatása hiányának számára sérelmes voltát alátámasztja a Vbesz. 39. §-ának rendelkezése, amely alapján a Választottbírószágnak tájékoztatást kell adnia arról, hogy a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánítja és ezt követően a felek perbeszédai után kerülhet sor a tárgyalás berekesztésére, valamint határozat hozatalára. A 2016. február 22. napján benyújtott beadványában pedig az igényérvényesítése alapjaként jelölte meg a bizonyítási eljárás befejezetté nyilvánításának elmaradását, valamint azt, hogy perbeszédok elhangzására, illetve tárgyalás berekesztésére nem került sor, ami a Vbesz. 39. §-ába ütközik.
- [14] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperes részéről megjelölt témaköröket a felperes jogelődje és maga a felperes is érintette a Választottbírószághoz eljuttatott beadványaiban, így sérelem nem jelentkezhett a felperesnél. Utalt a Vbesz. 30. §-ának a jogutódlásra vonatkozó rendelkezésére, amely szerint a jogelődre vonatkozó perbeli cselekmények hatályosak a jogutóddal szemben is. A tárgyalás berekesztésre való figyelmeztetés, illetve a perbeszédok elmaradásával kapcsolatban kifejtette, nincs olyan előírás, amely szerint a perbeszédoknak szóbeli úton kell történniük, az érintett felek a választottbírószági eljárás során írásban részletesen nyilatkoztak, így a felperest érdemi sérelem nem érte. Hivatkozott arra is, hogy a 2015. március 23-án tartott választottbírószági tárgyalás jegyzőkönyve kimondottan utalt az eljárás befejezésének lehetőségére.
- [15] Bírószági felhívásra a felperes II. rendű alperesként perbe vonta az I. rendű választottbírószági felperest, miután a Választottbírószágot ítélete a perköltség körében a II. rendű alperesre vonatkozó rendelkezést is tartalmazott, az ítélet érvénytelenítése tárgyában hozandó döntés kihatással lehet a II. rendű alperes jogi helyzetére. A II. rendű alperes az eljárás során érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő.

Az elsőfokú ítélet

- [16] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 2.540.000 Ft perköltséget, továbbá az államnak – külön felhívásra – 1.464.000 Ft feljegyzett kereseti illetéket.
- [17] Határozatának indokolásában – részletesen ismertetve a Vbt. 55. § (1) bekezdésének c) és e) pontjában, 27. §-ában, valamint 34. § (1) bekezdésében, továbbá a Vbesz. 17. § (2) bekezdésében, 30. §-ában, 39. § (1) bekezdésében és 41. § (1) bekezdésében foglaltakat – kifejtette, hogy a választottbírósági eljárás során szóbeli tárgyalás tartására sor került. A felperes jogelődje mint I. rendű választottbírósági felperes szóbeli nyilatkozatait előterjesztette. A kifogásolt témaköröket érintően túlnyomó részében a jelen per felperesének nyilatkozata is megtörtént. Figyelemmel a Vbesz. 30. § (3) bekezdésében foglalt arra a rendelkezésre, hogy a jogelőd elbocsátásáig végzett eljárási cselekmények és az addig meghozott határozatok a jogutóddal szemben is hatályosak, nem tartotta megállapíthatónak azt, hogy a felperes az ügyének előadásában korlátozva lett volna.
- [18] A bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes a berekesztésre vonatkozó figyelmeztetés, a perbeszédék elmaradása, valamint a bizonyítási teherről való tájékoztatás hiányát a Vbt. 55. § (3) bekezdésében – helyesen (1) bekezdésében – meghatározott 60 napos jogvesztő keresetindítási határidő eltelte után sérelmezte. Utalt arra, hogy az e körben kialakult bírósági gyakorlat szerint a jogszabályban írt 60 napos jogvesztő keresetindítási határidőben a felperesnek azt is meg kell jelölnie, hogy milyen okokra, azaz ténybeli és jogi alapra hivatkozással terjeszti elő keresetét. Ez azt jelenti, hogy a jogvesztő határidő elteltét követően újabb érvénytelenítési okot a felperes már nem jelölhet meg (Legfelsőbb Bíróság Gfv.XI.30.556/2008/4. számú ítélete).
- [19] Emellett azonban kifejtette, hogy a Választottbíróság 2015. március 23-i tárgyalási jegyzőkönyvéből megállapítható, abban közölte, hogy a peres felek nyilatkozatainak megtételét követően határozathozatalra kerül sor, ezért az eljárásban részt vevő személyeknek számítaniuk kellett arra, hogy a Választottbíróság ítéletet fog hozni, így e körben érdemi érdeksérelem nem merülhet fel.
- [20] A bizonyítási teherről való tájékoztatás hiányával kapcsolatban kifejtette, hogy a megjelölt témakörökben a felek részéről nyilatkozattételre sor került, ennek megfelelően számukra tudható volt, hogy az ügy eldöntése során milyen körülmények kaphatnak jelentőséget, így a bizonyítási teherről való tájékoztatás elmaradása érdemi érdeksérelem szintén nem okozhatott.
- [21] Mindebből a bíróság arra a következtetésre jutott, hogyha az elkésett hivatkozás miatt a jogvesztés nem következett volna be a

felperes terhére, úgy a megjelölt indokok alapján a keresete akkor sem vezetett volna eredményre.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [22] A jogerős elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a választottbírósági ítélet érvénytelenítését kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti egyrészt a Vbt. 55. § (1) bekezdés c) pontjában, ezzel kapcsolatban a Vbt. 34. § (1) bekezdésében és a Vbesz. 30. § (3) bekezdésében foglaltakat, másrészt a Vbt. 55. § (1) bekezdés e) pontjában, valamint ezzel kapcsolatban a Vbesz. 39. § (1) bekezdésében foglaltakat.
- [23] A Vbt. 55. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt érvénytelenítési ok megvalósulása körében előadta, a bíróság jogerős ítéletében figyelmen kívül hagyta, hogy a választottbírósági eljárásban a jogelődjét, a jelen per II. rendű alperesét, nem bocsátották el a perből. Így mindkét felperesi pertársat megillették az Alaptörvényben, a Vbt.-ben, és a Vbesz.-ben foglalt eljárási alapjogok, a jelen per felperesét azonban a Választottbíróság szóban nem hallgatta meg.
- [24] A Vbt. 55. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt érvénytelenítési okra alapított kereseti kérelme elbírálása körében iratellenesnek állította az elsőfokú ítéletben foglalt azt a megállapítást, hogy csak a jogvesztő keresetindítási határidő eltelte után hivatkozott volna a Vbesz. 39. § (1) bekezdésének megsértésére. Ezzel szemben - állítása szerint - a tény az, hogy a kereseti tényállásban is hivatkozott arra, az álláspontját szóban nem fejthette ki, ennek pedig egyik esete a Vbesz. 39. § (1) bekezdése.
- [25] Mivel a Vbesz. 39. § (1) bekezdése a bizonyítási eljárás befejezettnek nyilvánítása körében egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra, hogy a Választottbíróság a felek perbeszédei után rekesztheti be a tárgyalást, meghallgatni pedig csak szóbeli nyilatkozatot lehet, azzal hogy a felperest nem hallgatták meg, jogsértés is megvalósult: sérült az esélyegyenlőség elve, az ügy személyes előadásához fűződő jog, a határozathozatalra vonatkozó szabályok, a tárgyalási elv, a szóbeliség és a közvetlenség alaptörvényi szabállyá emelt elve. Ezek sérelme ugyanazon érvénytelenítési ok megvalósulását jelenti.
- [26] Iratellenesnek állította a jogerős ítéletnek azt a megállapítását is, miszerint a 2015. március 23-án tartott tárgyaláson a Választottbíróság közölte a felekkel, hogy nyilatkozatainak megtételét követően határozathozatalra kerül sor. A végzés az iratellenes hivatkozással szemben azt tartalmazta, „magában foglalja azt a lehetőséget is, hogy további folytatólagos tárgyalás kitűzése nélkül zárja le a bizonyítási eljárást és rekeszti be a tárgyalást”, ami a felek együttes kérelmének hiányában a Vbesz. 33. § (1) bekezdésével ellentétes rendelkezés. Ennek az érvénytelenítési oknak a megvalósulása körében adta elő, hogy a

Választottbíróság nem közölte, milyen bizonyításra lehet szükség a felek között. A bizonyítással összefüggő feladatok hogyan oszlanak meg, mely tények bizonyítására melyik fél köteles. Ezzel megsértette a tisztességes eljárás elvét és a Vbesz. 35. § (4) bekezdésében foglaltakat. Végül hivatkozott arra, iratellenes az a jogerős ítéleti megállapítás, amely szerint e körülményeket csak a jogvesztő határidő eltelte után terjesztette elő, hiszen e tényelőadás jogi indokolásával együtt szerepel a keresetlevélben is.

- [27] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, valamint a felperes marasztalását kérte a felülvizsgálati eljárás költségeiben. Hivatkozott arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítéletet megelőző eljárásban tett felperesi nyilatkozathoz képest új jogi érvelést és tényállítást nem tartalmaz. Hangsúlyozta, hogy a felperes a választottbírósági eljárás felperesi oldalán, mint a jelen per II. rendű alperesének engedményezés útján lett jogutódja, származékos jogszerzőként lépett a választottbírósági eljárásba. A felperes a jogutódlásról és annak összes joghatásáról megfelelően tudomással bírt, elfogadta azt. Vele szemben hatályosak a II. rendű alperes választottbírósági eljárásban tett szóbeli nyilatkozatai is. Téves a felperesnek az a felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelése, miszerint az a tény, hogy felperesi oldalon a választottbírósági eljárásban pertársa maradt a jelen per II. rendű alperese, kizárná a Vbesz. 30. § (3) bekezdésének a felperessel szembeni alkalmazhatóságát. A választottbírósági eljárásban a jelen per felperesének jogutódi státusza szükségszerűen a jogelőd perbeli cselekményeinek jogutódra való kihatását eredményezi.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül, és megállapította, hogy az a megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [29] A Vbesz. 30. § (3) bekezdése értelmében a jogelőd elbocsátásáig végzett eljárási cselekmények és addig meghozott határozatok a jogutóddal szemben is hatályosak. E rendelkezésből azonban tévesen vonta le a felperes azt a következtetést, hogy ha a jogelőd perből történő elbocsátása nem történik meg - mert ahhoz az ellenérdekű fél nem járul hozzá, mint a perbeli esetben - akkor a jogutódlás bekövetkezéséig és annak a bíróság által történt megállapításáig végzett eljárási cselekmények és az addig hozott határozatok a jogutóddal szemben nem hatályosak. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a választottbírósági eljárásban a jelen per felperesének jogutódi státusza szükségszerűen a jogelőd perbeli cselekményeinek jogutódra való kihatását eredményezte. Ebből következően a felperes alaptalanul sérelmezte, hogy a Választottbíróság őt, mint jogutódot szóbeli tárgyaláson nem hallgatta meg, s emiatt az ügyét nem

adhatta elő. A választottbíróági iratokból megállapíthatóan, a jogutódlás bekövetkezéséig a Választottbíróóság a felek részvételével tartott szóbeli tárgyalást (2013. november 12-én, 2014. június 2-án és 2015. március 23-án) melyen a felek az álláspontjaikat kifejthették. Ezért megállapítható, hogy a Választottbíróóság nem sértette meg a felek meghallgatására vonatkozó, a Vbt. 34. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést. A Vbesz. 33. § (1) bekezdésében szabályozott eljárásra az adott ügyben nem került sor. A felek a tárgyaláson, s azt követően írásbeli beadványaikban is az ügyüket előadhatták, e perbeli cselekmények pedig a felperessel, mint jogutóddal szemben is hatályosak. Emellett a Választottbíróóság a jogutódlás megállapítását követően még külön lehetőséget biztosított a jogutód felperesnek arra, hogy az üggyel kapcsolatos álláspontját további írásbeli beadványban kifejtse. Nem sérültek tehát a felperesnek a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott eljárási alapjogai. A bíróság jogerős ítéletében megalapozottan állapította meg, hogy a Választottbíróóság eljárása nem valósította meg a Vbt. 55. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt érvénytelenítési okot.

[30] A Vbt. 55. § (1) bekezdés e) pontjára alapított kereseti kérelem körében annyiban helytálló a felperes felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelése, hogy erre az érvénytelenítési okra már a keresetlevelében is hivatkozott. A kérelme ténybeli alapjaként azonban a keresetlevelében a felek egyenlő elbánásban részesítése követelményének [Vbt. 27. §, Vbesz. 17. § (2) bekezdés] megsértését jelölte meg azt sérelmezve, hogy a választottbíróági eljárásban szóban nem fejthette ki az álláspontját, illetve a Választottbíróóság nem közölte, hogy milyen bizonyításra lehet szükség, továbbá nem tájékoztatta a bizonyítási teherről, megsértve ezzel a Vbesz. 35. § (4) bekezdésében foglaltakat. Az elsőfokú bíróság az iratok tartalmának megfelelően, helytállóan állapította meg, hogy a felperes, csak a 60 napos keresetindítási határidőt követően adta elő az érvénytelenítés ténybeli alapjaként azt, hogy amiatt se felelt meg a választottbíróóság eljárása a felek megállapodásának, mert a tárgyalás berekesztésére a feleket nem figyelmeztette, s a perbeszédék is elmaradtak. E körben a felperes alaptalanul állította a felülvizsgálati kérelmében, hogy az elsőfokú bíróság megállapítása iratellenes.

[31] A Kúria egyetért a jogerős ítéletben foglalt azzal a jogi állásponttal, hogy ha a felperes a 60 napos jogvesztő határidőn belül benyújtott keresetlevelében már megjelölt érvénytelenítési ok megvalósulásának alátámasztásaként 60 napon túl hivatkozott további ténybeli alapra, a Vbesz. 39. §-ának megsértésére - vagyis a tárgyalás berekesztésére történő figyelmeztetés, illetve a perbeszédék elmaradására - azt a bíróság érdemben nem vizsgálhatja. Egyébként, ha érdemben vizsgálható lenne ezen érvelése, a Kúria az alábbiakra mutat rá:

[32] A bíróság jogerős ítéletében helytállóan állapította meg, a Választottbíróóság a 2015. március 23-án kelt jegyzőkönyvbe foglalt

végzésében felhívta a felek figyelmét arra, hogy a végzésben biztosított nyilatkozattételük után további folytatólagos tárgyalás kitűzése nélkül zárja le a bizonyítást és rekeszti be a tárgyalást. A Választottbíróságnak ez a felhívása tartalmilag megfelelt annak az előírásnak, hogy a felek nyilatkozatainak meghallgatása után rekeszti be a tárgyalást és határozatot hoz. Amennyiben a felperes a Választottbíróságnak ezt az eljárását kifogásolta és ragaszkodott volna szóbeli tárgyaláshoz, illetve perbeszéd tartásához, azt a végzés választottbírósági tárgyaláson történt átvételét követően haladéktalanul be kellett volna jelentenie a Vbesz. 16. §-a értelmében. Mivel nem jelentette be a Vbesz. 39. § (1) bekezdésében foglaltaktól való eltérés miatti tiltakozását - hanem az ügyben megtette érdemi nyilatkozatait -, úgy kell őt tekinteni, mint aki a tiltakozási jogáról lemondott. Ezért az érvénytelenítés ténybeli okaként sem hivatkozhat megalapozottan arra, hogy a Választottbíróság eljárása a Vbesz. 39. § (1) bekezdésének megsértése miatt nem felelt meg a felek megállapodásának.

- [33] A bíróság jogerős ítéletében helytállóan mutatott rá arra is, a felperes alaptalanul állította, hogy a Választottbíróság eljárása nem felelt meg a felek megállapodásának, mert a Vbesz. 35. § (4) bekezdésében és a 39. § (1) bekezdésében foglalt követelményeket nem tartotta be.

A Vbesz. 35. § (4) bekezdését a felperes tévesen értelmezi. E rendelkezéséből, mely szerint a bizonyítás módját az eljáró tanács állapítja meg, nem vonható le a Választottbíróság eljárására nézve követelményként az, hogy a bizonyítási teherről ki kellene oktatnia a feleket. A Vbesz. 35. § (1) bekezdése pedig csak lehetőségként rendelkezik arról, hogy az eljáró tanács felszólíthatja a feleket további bizonyítékok beterjesztésére.

- [34] A Vbesz. 39. § (1) bekezdése értelmében, ha az eljáró tanács a jogvita körülményeit megfelelően tisztázottnak tekinti, a bizonyítási eljárást befejezettnak nyilvánítja. A felek nyilatkozatainak (perbeszédeinek) meghallgatása után berekeszti a tárgyalást és határozatot hoz.

- [35] Alaptalanul állította tehát a felperes, hogy a jogerős ítélet a Vbt. 55. § (1) bekezdés e) pontjába ütközik.

- [36] A Kúria a kifejtett indokokra tekintettel a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [37] A Kúria az alaptalan felülvizsgálati kérelmet benyújtó felperest kötelezte az I. rendű alperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költsége - jogi képviselési munkadíja - megfizetésére. Ennek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján állapította meg, a kifejtett I. rendű alperesi jogi képviselési tevékenységgel arányosan, általános

forgalmi adóval növelt összegben. A felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban tárgyú 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (3) bekezdése alapján rendelkezett.

A II. rendű alperes az eljárásban érdemi nyilatkozatot nem tett, költsége nem merült fel, így arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. április 25.

Dr. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Judit s.k.
előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelével: